

Nostre Ideal

PUBLICACIÓ DE CULTURA

 Redacció i Administració:
Jaume I, 98

 Número solt 15 cts. — Subscripció
anual 1'50 ptes. — Subscripció men-
sual amb dret als sorteigs de llibres
1 pta.

 Dels treballs publicats en són
responsables llurs autors

Un any de República

Hem passat ja un any sencer sota el nou règim republicà. Es doncs ja hora de poder fer un xic de balanç sobre els seus resultats.

Els que volien la República com una entelèquia, és a dir que la volien per ella mateixa, poden estar satisfets per complet. En lloc d'Alfons XIII de Borbó que ho era per herència i en caràcter vitalici, tenim per cap d'Estat al senyor Alcalà Zamora, elegit per sis anys pel vot de les Corts Constituents. I les corrents del temps; la forma en que va venir; l'estat de l'opinió espanyola; tot fa creure que serà el règim definitiu d'Espanya.

Els companys nostres en catalanisme que la desitjaven perquè essent federal havia de portar l'autonomia integral de la nostra terra, la seva satisfacció ha d'ésser de moment bastant relativa. Poden celebrar com celebrem nosaltres, que s'hagin assolit ventatges positius com la ressurrecció de la Generalitat, el reconeixement de la co-oficialitat de la llengua catalana i el respecte a la nostra bandera, però lluny d'ésser unes realitats **aquella República Catalana d'ara fa un any, la Federació de Repúbliques ibèriques i la República Federal espanyola ens trobem els catalans en l'actual moment, en vigílies d'haver de lluitar per a que no sigui aprovat tal com ha estat presentat, el dictamen de la Comissió parlamentària, puix que convertit en llei, sense modificació, no significa pas, bon troç se'n faltaria, la solució definitiva del problema català; la satisfacció de les aspiracions catalanistes.**

Gran part dels republicans de bona fe que esperaven que amb la República fóra tot una bassa d'oli; que els queviures baixarien de preu; que estalviant la consignació de la casa reial i abolint el pressupost de culte i clerecia s'abaixarien les

contribucions; que s'hi solucionarien fàcilment els conflictes socials; que tothom es podria guanyar la vida a bastament; que tothom veuria respectats la seva persona i els seus béns; que no baixaria més la pesseta i que ja no s'endeutaria més la nació amb nous emprèstits i que els polítics del nou règim foren models de desinterès, es troben ara en ple desengany. Han vist que la vida del país ha estat agitada en aquest darrer any; que articles de primera necessitat i altres van augmentant de preu; que s'anuncien més augments de contribució; que la qüestió social **en la indústria segueix igual i que s'ha provocat** en el camp; que més que abans hi ha gent sense feina; que els captaires abunden com mai havíem vist en el nostre país; que no manquen atemptats i que abunden els robatoris i atracaments; que la pesseta ha anat baixant i que la baixa de valors ha perjudicat a milers de famílies i que es fan encara emprèstits i que fan parlar d'ells els enxufistes.

Els regionalistes que hem dit moltes vegades que la República no és per si sola el remei dels mals del país, i el temps ens dona de sobres la raó, tenim confiança ferma de que el mal estat de la cosa pública millorarà sota la República perquè en una República tant començat la millor Monarquia hi pot haver bon govern i bona administració i els pobles hi poden trobar tot el bon **estat que humanament sigui possible.**

Cal per a aquest fi donar al règim republicà una nova orientació, orientació que no són capaços de donar-li la majoria dels governants actuals.

JOSEP SANS I ROSSELL

La Casa del Vallès

Finalitat de la Casa del Vallès. — En poques paraules l'exposarem als nostres lectors, ja que l'espai que disposem és molt curt.

«La Casa del Vallès, diu en Bofill i Mates, és com un observatori de la comarca vallesana i de les altres comarques de Catalunya, vistes, per naturals d'elles, de Barcelona estant».

I d'aquest observatori estant, la Casa del Vallès té cura de tot quant diu relació amb la marxa econòmica i cultural de la Comarca. I en són testimonis fefaents Granollers i Sabadell, Terrassa i Caldes de Montbui, Sant Celoni i La Garriga, l'Ametlla i Sant Cugat, que durant el temps més que curt de l'actuació d'aquesta Entitat, han vist com la Casa del Vallès s'ha interessat per problemes que afectaven directament llur cultura i desenrotllament econòmic.

No hi ha problema a la nostra comarca que la Casa del Vallès en sigui sabedora que no tingui el seu entusiasta i decidit concurs. Ara mateix podem manifestar que com a conseqüència de la visita a la nostra vila, ja fa dies que s'han iniciat gestions de molt possible eficàcia, en relació al millorament del servei de correus de Mollat. **Res d'estrany seria que molt aviat poguéssim comunicar-vos, estimats lectors, quelcom de concret i important sobre aquest extrem.** L'assumpte del torrent també és objecte de particular atenció per part de la Casa del Vallès i s'està redactant un informe que serà destinat al nostre Ajuntament.

El delegat de la Casa del Vallès, senyor Vinyes, prega a tots aquells molletans que simpatitzin amb aquesta Entitat que aportin llur concurs a l'objecte de constituir un nucli de socis per a ajudar a realitzar els nobles i encimbellats intents de la Casa del Vallès.

Reflexions

El dia 13 els anarco-sindicalistes de la nostra vila varen pertorbar un miting organitzat pels regidors esquerrans del nostre Ajuntament.

Nosaltres que voldríem que fos el nostre un poble model en costums polítics, on fos respectada per les autoritats i la massa la lliure exposició dels punts de mira de cada ú, ens en hem de doldre.

No tenen, però, ara que han estat ells les víctimes, dret a queixar-se els nostres esquerrans.

Recordin que alguns d'ells prengueren part en la pertorbació d'una conferència de caràcter religiós que a la tardor del 1930 tingué lloc a l'Ateneu i que per les amenaces de molts d'ells, per la incivilitat de que se'ls veia disposats a donar proves, no poguérem donar cap miting de propaganda en les eleccions del darrer juny, els defensors de la candidatura regionalista.

Qui sembla vents recull tempestats.

* * *

Hi ha ja dictamen de la Comissió d'Estatuts sobre el de Catalunya.

No és pas tal com el demanàvem els catalans. L'Estatut sembla que s'hi reserva tots els centres d'ensenyança que té ara a la nostra terra i la facultat de crear-hi els que cregui convenient; en la part de Justícia ens hi dona també una bona retallada i ens deixa una Hisenda pobra amb la qual no podríem pas tenir els serveis públics a l'altura que desitgem. Ens assigna solament 120 milions dels 209 i mig que demanà Catalunya al votar el seu Estatut. I compti's que es calcula que els catalans paguem a l'Hisenda de l'Estat mil milions, la tercera part, quasi, del Pressupost d'ingressos quan representem solament la desena part de la total població espanyola.

Sense caure en extremismes és qüestió ara de treure del moment present tot el partit que poguem i per això cal que no entrebanquem des d'aquí l'actuació a Madrid dels parlamentaris de tots els partits catalans.

* * *

El regidor del nostre Ajuntament, senyor Pegre Pi, digué en el mogut miting del dia 13, que els nostres regidors no saberen calcular el Pressupost.

Lo que ens agradaria saber és que hi contesta el senyor Salvat a aquest atac del seu company senyor Pi perquè el Pressupost a que es referí és potser més fill del senyor Salvat que dels nostres amics senyors Camps i Falguera, companys seus en la Comissió Permanent que el confeccionà.

I si hi hagués responsabilitat (nosaltres creiem que no) en la entrega d'unes mil pessetes per a poder-se apoderar l'Ajuntament, immediatament el servei d'aigües també en fóra responsable el senyor Salvat, puix que gestionà i signà l'acord.

* * *

No podem arribar a comprendre com hi ha qui es preocupa tant de les quatre perdis regionalistes de la nostra vila si són tan poques.

Sorteig per als nostres subscriptors

TRETZE PREMIS

Tindrà lloc el tercer diumenge del mes de maig, dia 15, prenent per base els números dels rebuts de subscripció del mes d'abril.

Premis

Primer: «Llibre de Meravelles», per Raimond Llull.

Del segon al quart: «Rafael Casanova», per J. M. Casassas.

Del cinquè al novè: «Les formes de govern», per A. Perucho.

Del desè al dotzè: «Les bèsites del Parc», per Bernat Montrià.

Tretzè: «Treballadors i adobs», per Josep Camps.

* * *

El sorteig del dia 17 donà el següent resultat:

Primer: Núm. 16. Segon i terecr: Núms. 19 i 22. Del quart al vuitè: Núms. 58, 2, 56, 13 i 15. Del novè al tretzè: Núms. 24, 23, 30, 35 i 66. Catorzè: Núm. 63. Quinzè: Núm. 69. Setzè: Núm. 47.

NOTICIARI

Dèiem en el nostre darrer número que hi havia certa curiositat en el poble per a saber certament el motiu del viatge que a Madrid, i a Andalusia, segons es deia, havien fet els senyors **Alcalde i Regidor-Dipositari de Mollet Srs Tura i Guasch**, així com la quantitat que aquest viatge havia costat al nostre Muncipi.

Si nosaltres ens férem ressò d'aquest rumor és que consideràvem (es veu que equivocadament) aquest viatge oficial. El haver-se'ns dit que tenia aquest caràcter i el saber, per qui podia saber-ho, que el senyor Alcalde es proposava fer-hi alguna gestió oficial ens hi induïren. I en aquest cas aquests regidors tenien perfecte dret a que **el Muncipi els abonés, almenys una part de les despeses del viatge i els contribuents de Mollet i nosaltres a preocupar-nos de si aquest sa-**

crifici del poble era proporcionat a la seva utilitat. Tractant-se d'un viatge particular, de turisme, és evident que ni els ciutadans ni nosaltres ens en havíem d'ocupar en aquest sentit encara **que els senyors Tura i Guasch siguin a l'hora i respectivament l'Alcalde i el Dipositari del nostre Ajuntament.**

Dèiem també que es demana amb insistència quin fonament té el rumor que corre de que s'ha assignat una mensualitat de 500 pessetes al senyor Alcalde pel seu càrrec.

Aquest rumor si no té un fonament sòlid té una explicació. Hem pogut saber que en lloc de pagar la Caixa comunal a la nostra primera autoritat municipal, cada vegada, com era costum fer, les despeses dels viatges que pel motiu del càrrec es veu obligat a fer a Barcelona, s'ha acordat, per a indemnitzar-lo d'aquestes despeses, senyalar-li la quantitat fixa de 120 pessetes mensuals i aquest fet real, al passar de boca en boca, com passa amb moltes notícies, s'ha convertit en les 500 pessetes del rumor.

Potser algú no veurà tanta malícia com ha volgut veure en les nostres ratlles si diem que ja de temps som de l'opinió de que fóra just i raonable que s'indemnitzés amb un sou a qui desempeñi el càrrec d'alcalde dels perjudicis econòmics que li ocasiona i tot ciutadà tenia dret, davant la insistència del rumor, a preguntar si existia realment aquest acord, acord que per consegüent no considerariem pas nosaltres cap delictes. Ara que també creiem que per delicadesa, abans de llur elecció, haurien de fer saber aquest seu propòsit els regidors que volguessin introduït aquesta innovació

Amb la publicació de les fulles mensuals d'entrades i sortides de Caixa s'evitarien algunes d'aquestes desorientacions de l'opinió.

La Comissió de Responsabilitats del nostre Ajuntament composta dels regidors Srs. Castells, Pi i Fortuny ha publicat una Memòria on es fan greus acusacions a l'Alcalde de la Dictadura Sr. Joan Serra.

Podem abstenir-nos de reproduir aquestes acusacions perquè aquesta Memòria ha estat repartida profusament pel poble.

En ella anuncien que portaran aquests assumptes als Tribunals. Esperem doncs, a que després d'escoltar als acusats, ens dongui el seu veredictes la Justícia.

Gaseoses i Sifons

CREUS

Són les millors

Acadèmia NINOU

Director: EMILI NINOU, Mestre Superior

Professorat titular, competent i especialitzat

Taquigrafia / Mecanografia
Teneduria / Correspondència / Francès / Anglès /
1.ª ensenyança / Dibuix

Mercès al mètode que he adquirit amb la iniciativa, reflexió i experiència, obtinc en l'ensenyança resultats sorprenents

Plaça de la República, 11

MOLLET

Col·legi de Sant Jaume

Els progressos dels seus alumnes són la millor propaganda d'aquest centre docent - Espaiós pati amb arbrat per a les hores de descans - Classes de nit i a hores convingudes

Berenguer III, 198 (Can Petit)

Director: Jaume Tosquella

Llegiu i subscriuiu-vos als diaris catalans:

**La Veu de Catalunya
i El Matí**

Xarop Hipofosfits ~

~ **F O Z** ~

De bon gust i resultats immillorables

Els adobs i matèries per a fer-ne de la casa

«Abonos Espinás, S. A.»
els trobareu a

CAN VILARROSAL

Hostal «LA MARINETTE»

Granja / Cafè - Bar / Centre d'Esports

Salvador Llavina

P. Mercadal - Tel. 40

MOLLET

DISPOSABLE